

Hela världen på Göteborgs Filmfestival

Vintern i Göteborg är gråmulen och slaskig. Men den lysas upp av något som är allt annat än det: Göteborgs Filmfestival. Där möter vi hela världen, svart eller färggrann, hemsk men upplevelserik. Filmer från till exempel Burkina Faso och Bangladesh ger oss bilder av vilket elände människor lever i men också vilken rikedom deras skapande kan ge.

Wondrous Boccaccio

Paolo & Vittorio Taviani, Italien

Bröderna Taviani – 86 och 84 år – har filmatiserat Boccaccios klassiska "Decameron" där några ungdomar flyr pesten i Florens. De samlas på ett slott i Toscana och underhåller varandra med att berätta var sin historia. Det har blivit en suveränt berättad film; grotesk, rolig, gripande och vacker som en renässansmålning. Jag njuter av kärlekssagorna i Toscanas sköna natur och en enastående bildriking.

Innocence of Memories – Orhan Pamuk's Museum and Istanbul

Grant Gee, Storbritannien

Nobelpristagaren Pamuk har skapat ett eget museum till sin roman *Oskuldens museum*. Här varvas romantexten med bilder från Istanbul och museet. Filmen är långsam och poetisk. Det blir mer ord än bild. En fördel, ja nästan en förutsättning, är att ha läst Pamuk, helst *Oskuldens museum*, och uppskatta Istanbul.

My Bicycle

Maw Teng Gaari, Bangladesh

En man kommer tillbaka till sin by efter att ha blivit lurad på sin lön i staden. Hans enda ägodel är en cykel – den första i byn. Han börjar använda den för att transportera människor och varor. Det gör att han kan försörja sin familj men leder

också till problem. En vacker och välgjord film som visar ett statistiskt samhälle på väg att förändras. Till det bättre?

Land of Mine (Under sandet)

Martin Zandfliet, Danmark

När Nazityskland föll samman använde danskarna kvarvarande tyska soldater att röja de miljoner minor tyskarna lagt ut på västra Jylland. Hälften av de tusentals soldaterna dog. Ett komprimerat drama där hämndkänslorna hos den danske officeren så småningom viker för en insikt att de unga tyskarna – några knappt vuxna – är människor. Spännande, hemskt, våldsamt, gripande utan att vara sentimentalt.

Klezmer

Piotr Chrzan, Polen

Befolkning i en polsk by hittar 1943 en döende jude i en skog. De bär iväg med honom och grälar om vem som ska få pengarna som tyskarna utlovat till den som anger en jude. Grymma realistiska bilder som går över i en surrealistisk Golgatavandring. Filmen är fylld av kloka dårar, märkliga människor, mycket våld och död. Våldet ackompanjeras av högstämd musik, till exempel Bachs Rekviem. Det bästa jag kan säga är: En egendomlig film, föga konstnärligt övertygande.

Censored Voices

Mor Loushy, Israel

Amos Oz intervjuade efter sexdagarskriget 1967 hemkomna soldater. Men intervjuerna censurerades och har först nu släppts. Oz låter då soldaterna efter mer än femtio år lyssna och kommentera. Med ett undantag är alla kritiska till dagens israeliska politik. De accepterade kriget men har alla negativa erfarenheter av den följande ockupationen, fördrivningen av araberna och illdåd av egna trupper. Hoppas många, särskilt israeler, ser och lyssnar på dessa gamla män.

Eye of the Storm

Sékou Traoré, Burkina Faso

Både ett familje- och politiskt drama. Om barnsoldater, korrupktion och avgrundsklyftor mellan ett fåtal rika och så många fler fattiga. Landet är afrikanskt. Mest får jag associationer till Kongo. Om jag väntade mig en amatörmässigt gjord film hade jag totalt fel. Filmen är välgjord och proffsig i varje detalj: Regi, foto, skådespel.

Jan Molin